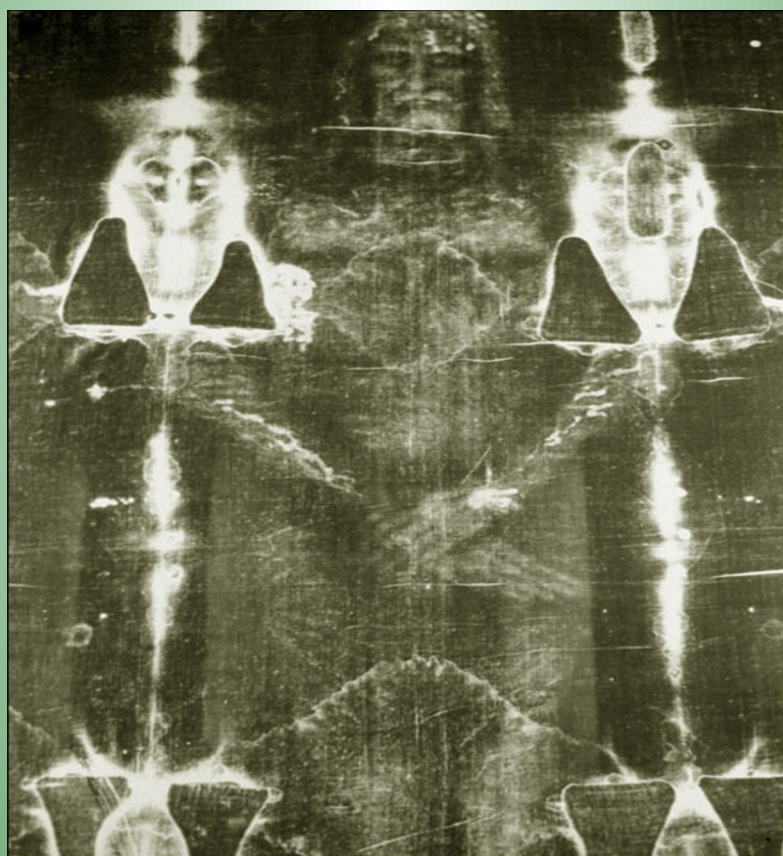

Pokój i Porządek Boży
Synteza
Wyzwoleńczej Akcji Katolickiej

Actio Liberationis Catholicae - Pax et Ordo Dei!

owprekrutacja@gmail.com

Króluj Nam Chryste Miłosierny i Sprawiedliwy
Zawsze i Wszędzie!

WIELKI PROJEKT - BUDOWA KATOLICKIEJ POLSKI!

Świat współczesny jest jak budynek stawiany na nędznych, kruchych, zgniłych fundamentach, z lichego materiału budowlanego, cały przerośnięty grzybem, gnijący, cuchnący, robaczywy.

Są jednak i tacy, którym wystarczyło, którzy się w nim czuli dobrze, bo byli u siebie w domu, byli to właśnie ci, którzy go stawiali, "wielcy budowniczości", sodomici i masoni, z pod znaku sierpa i młota, ci, którzy Boga detronizowali, a czcili, złoto i nadużycie, a nawet, niektórzy z nich czcili i Szatana.

Istnieją bowiem tylko dwie zasady życia: chrześcijańska i pogańska.

Kiedy ludzkość żyła w poganizmie nie było jej dobrze i tęskniła do świata lepszego.

Nadszedł wreszcie dzień Bożego Narodzenia, przyszedł Chrystus na świat i rozpoczęła się nowa era, nowa epoka w dziejach ludzkości. Chrystus nam dał nową zasadę życia, którąś my nazwaliśmy "chrześcijańską".

Chrystus zmienił wszystko do gruntu, zmienił wszystkie zasady, a symbolicznie to okazał w Kanie galilejskiej przemieniając wodę w wino, zmieniając w ogóle "smak" wszystkich rzeczy, bo zmienił sens życia. Ale człowiekowi pozostawił wolność.

Rozważajmy więc zasady ustrojowe państwa katolickiego. Nie te, które tradycyjnie znajdowały się w prawodawstwie, wyrażały się w konstytucji, ale te, z których ducha prawo, konstytucja i życie powinny wypływać.

Te zasady, które powinny przenikać całe życie Narodu.

W katolicyzmie więc, w nauce Kościoła, we wskazaniach Chrystusa Pana, w Ewangelii szukać nam trzeba podstaw i zasad.

Wiele też możemy nauczyć się z własnej historii.

Polska była Wielką, kiedy była katolicką, nie z nazwy, bo taka była zawsze, ale z ducha, z zasad, którymi się kierowała, a taką była głównie w okresie piastowskim.

Mieszko i Bolesław Chrobry to twórcy naszego bytu państwowego. Gmach przez nich postawiony do dziś budzi w nas podziw i szacunek.

A na czym oni budowali? Na szczerze przyjętej Wierze.

Chrześcijaństwo było kamieniem węgielnym gmachu Państwa Piastów. Naśladujmy w tym Mieszka i Bolesława Chrobrego.

Chrześcijaństwo, a więc Ewangelię połączmy u podstaw naszej nowej państwowości.

Celem Actio Liberationis Catholicae - Pax et Ordo Dei!, jest wytworzenie i zorganizowanie takich warunków życia dla ludzi, swych obywateli, aby mieli możliwość zaspokojenia wszystkich swoich koniecznych do życia ludzkiego potrzeb, ale tylko tych, których zaspokojenie w życiu indywidualnym jest bądź w ogóle niemożliwe, bądź to zbyt utrudnione.

Natomiast nie jest celem Państwa zajmowanie się tymi potrzebami obywateli, których zaspokojenie może nastąpić w życiu indywidualnym. Tak więc, Państwo nie powinno się wtrącać w życie indywidualne obywatela.

Actio Liberationis Catholicae - Pax et Ordo Dei! - daje nam pełnie rozwoju osobowości człowieka, jego rozrostu fizycznego i psychicznego, rozkwit człowieczeństwa, wychowanie i wykształcenie w człowieku tego wszystkiego, co w nim jest najpiękniejsze i najlepsze. Wzbogacenie jego ducha jest celem narodu.

Naród powinien być środowiskiem, tłem, widownią, glebą i duchowym pożywieniem człowieka, aby człowiek mógł być kwiatem, wyrastającym i kwitnącym na glebie narodu.

Podobnie jak kwiat czerpie swe soki z gleby i słońca, tak też i człowiek czerpie je z narodu i z religii.

Naród jest dla człowieka jakby glebą i atmosferą, a religia słońcem.

W człowieku-osobie naród dochodzi do rozkwitu, do uzewnętrznienia swego piękna, do okazania swej duszy.

W tym znaczeniu człowiek obdarzony przez Stwórcę wieczną duszą stoi ponad narodem, ale w innej perspektywie, naród jako wspólnota kulturalna, historyczna, jako jedna długich, szeregów pokoleń, przeszłych, teraźniejszych i przyszłych, stoi ponad jednostką, bo będąc dobrem wyższym w innej perspektywie staje się skarbnicą ideałów, dążeń i osiągnięć wielu pokoleń; to w nim się gromadzi, akumuluje, kapitalizuje i procentuje dorobek kulturalny wieków,

życia, walki, trudów, cierpień, szczęścia i radości setek, tysięcy i milionów ludzi.

Obowiązkiem Państwa katolickiego jest dbania o poziom moralności, co powinno wyrażać się w odpowiednim ustawodawstwie, jak karalność wszelkich niemoralności.

Prawa bowiem Państwa katolickiego powinny uwzględniać dogmat grzechu pierworodnego, czyli skłonności człowieka do złego.

Stąd też Państwo katolickie powinno dbać o moralność życia społeczno-gospodarczego, co do warunków pracy i odpowiedniego wynagrodzenia, według zasad sprawiedliwości, aby też nie było, zbyt dużej rozpiętości między zarobkami.

Państwo jest organizacją społeczeństwa; jest najwyższą formą prawną życia społecznego, jest jego nadbudową prawną.

Naród zaś jest najwyższą postacią rozwoju dziejowego społeczeństwa.

Wynika więc z tego, że w obecnej epoce dziejów, tam, gdzie społeczeństwo doszło do najwyższej fazy swego rozwoju, Państwo powinno być organizacją narodu.

Stąd też, jeśli Państwo współczesne nie chce być anachronizmem, jakąś skamieliną przeszłości, lecz odpowiadać wymaganiom życia dzisiejszej epoki dziejów, powinno być Państwem katolickim.

Państwo katolickie to Kościół Katolicki. To nasza wiara i przekonania - "To kielich, to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana".

Początki naszej wiary są związane z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem, których życie i losy datuje się na pierwszą połowę drugiego tysiąclecia przed Chrystusem.

Najstarsza forma wiary i pobożności biblijnego "Ludu Bożego" bywa nazywana mozaizmem, co tłumaczy się pochodzeniem jej od Mojżesza, jako największego przywódcy i prawodawcy.

Wyznawcami tej wiary byli Hebrajczycy, lud biblijny, o którym informacje pochodzą z zapisów w Biblii, potomkowie Jakuba, zwani także „Ludem Bożym”.

Był to lud złożony z dwunastu plemion. Hebrajczycy nazywali siebie Izraelitami, tj. potomkami Izraela (Jakuba), jednego z trzech patriarchów, czyli założycieli. Posługiwali się językiem hebrajskim.

Nowe przymierze pomiędzy Bogiem a narodem Izraela - Kościołem Katolickim odnowił Jezus Chrystus. Poprzez swoją mękę i śmierć ofiarował swoje życie Ojcu, niczym Baranek Boży, składany w ofierze Paschy.

Odniesieniem do tego, a zarazem odnawianiem Przymierza z Bogiem, jest niedzielna Msza Święta, gdzie celebруем to przymierze, poprzez kult krwi i ciała. Przemienionego w niedzielne misterium paschalne. Otrzymujemy udział w Jego życiu. Uczestniczymy w nim.

Takie jest także przesłanie Ostatniej Wieczerzy, Misterium Paschalne zapoczątkowanym około trzydziestym roku

naszej ery, kontynuowane do dnia dzisiejszego w każdą niedzielę, w Eucharystii.

Poprzez Mszę Świętą doświadczamy namacalnego kontaktu z Bogiem.

Pan Jezus, tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb, odmówił modlitwę dziękczynną, połamał i powiedział: "To jest moje Ciało za was. Czyńcie to na moją pamiątkę". Podobnie po wieczerzy wziął kielich, mówiąc: "Ten kielich jest nowym przymierzem w mojej krwi. Ilekroć z niego picie będziecie, czyńcie to na moją pamiątkę".

Stając się "Ludem Bożym" poprzez Uczę Baranka, Eucharystie, stajemy u Bram Nieba.

Zawierając swoje życie Bogu, musimy tego bronić, nie tylko duchowo, ale także poprzez Krucjatę Krzyżową.

Odepchnąć od Wrót Nieba, Sodomę i Poganizm, poganizm w wersji gender i antykatolicki radykalizm.

Dlatego oprócz modlitwy, wiary w Chrystusa, Baranka Bożego, nasze odniesienie do Narodowych Sił Zbrojnych, w kontekście symbolicznym – żołnierzy, którzy zawierzili swoje życie Jezusowi Chrystusowi i Matce Jego, w przysiędze na śmierć i życie swoje.

Krucjata Krzyżowa zobowiązuje nas, do czegoś Mistycznego, niż bierność i udawanie że jest się kim, kim się nie jest.

Przywracamy zasadę Porządku i Pokoju Bożego, "Kto przelewa krew chrześcijanina, ten przelewa krew Chrystusa". Naszą intencją jest przywrócenie sprawiedliwego pokoju.

Deklaracja ideowa Wyzwoleńczej Akcji Katolickiej

W granicach naszej autentycznej etyki – nie pseudo-etycznego humanizmu i czułościowości – musimy być w walce bezwzględni: nie oszczędzać przeciwnika, nie krępować się formami towarzyskimi, nie dać się obalamucić propagandą współpracy i kompromisu, ale bić go czynnie, twardo i mocno.

Walka się już rozpoczęła. Ci, którzy są na linii walki, niech zasady walki stosują. Ci, którzy jeszcze w niej stanąć nie mogą, niech gotują charaktery, aby były twarde jak stal. W ten sposób wielokrotnie odparliśmy nadciągające burze.

To jest jeden z najważniejszych warunków powodzenia wielkiej sprawy, której bronimy i którą obronić musimy, Wielkiej Narodowej i Katolickiej Polski.

„Życie i śmierć dla Boga”. Hasło to stanowi nasze ideowe zawołanie i kierunek działania. Wszelkie doktryny polityczne oparte na XIX wiecznych mrzonkach (liberalizm i bolszewizm – w każdym kontekście), muszą zostać odrzucone jako z gruntu fałszywe, niszczące życie kulturalne, społeczne, polityczne Narodu.

Actio Liberationis Catholicae - Pax et Ordo Dei!

- Ochrona życia od poczęcia do naturalnej śmierci.
- Przywrócenie zasadniczej służby wojskowej, dla kobiet i mężczyzn.
- Powołanie katolickiego Banku Polskiego, z priorytetem likwidacji lichwy.
- Przeciwwaga dla rewolucji złotego cielca (liberalizm, bolszewizm).

Naród Polski tak wielce zasłużony dla obrony Cywilizacji Łacińskiej raz jeszcze musi ukazać swą wielkość, przywiązanie i wolę walki o Chrześcijańską Europę, Kościół Rzymski i Wielką Polskę!

<https://owpkr.wordpress.com>